

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἔτησίαι Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησίαι » 14.
 Διὰ τὰ δημόσ. & δημοτ. γραφεῖα » 20.
 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐγγίνει τὸν στίχον λεπτὰ 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Ληφθέντα ἐνταῦθα).

ΑΘΗΝΑΙ, 13/25 Ἰουλίου. — Ἡ Γερμανία εἰδοποίησε τὴν Γαλλίαν ὅτι θέλει πέμψει πολεμικὰ πλοῖα ὅπως συμμετάσχη τῆς ναυτικῆς ἐπίδειξεως κατὰ τῆς Τουρκίας. Οἱ Μαυροβούνιοι προσβαλόντες τοὺς Ἄλβανούς εἰς Κερμανίτσαν ἐφόνευσαν 32. Ὁ Ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου διέταξε γενικὴν στρατολογίαν ἀπὸ 16 μέχρις 60 ἐτῶν.

ΑΘΗΝΑΙ, 14/26. — Αἱ Δυνάμεις ἀποφασίσασαι νὰ μετέλθωσι τὰ αὐτὰ μέτρα διὰ τὸ Μαυροβούνιον καὶ τὴν Ἑλλάδα, ἐπέμψαν τελεσίγραφον τῇ Πύλῃ ἀπειλοῦσαι ναυτικὴν ἐπίδειξιν ἐάν ἐντὸς εἰκοσαημερίας δὲν λύσῃ τὸ Μαυροβουνιωτικὸν ζήτημα.

Ὁ Ν. Καβούρ καὶ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Μπαμπαγιώτου.

Α΄.

Ἐκτελοῦντες ἦν ἐν προηγουμένῳ τινὶ φύλλῳ ἔδομεν ὑπόσχεσιν περὶ ἐξετάσεως τῆς ὑφισταμένης μεταξὺ τοῦ Ὀρφανοτροφείου τῶν Ἀδελφῶν Μπαμπαγιώτου καὶ τοῦ Ν. Καβούρ διαφορᾶς, φρονούμεν ὅτι ἐπιτελοῦμεν τὸ ἐφ' ἡμῖν καθήκον ἱερὸν, ἐπιβληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου ἰδρυτοῦ τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου ἰδρύματος πάσῃ τῇ ἡμετέρᾳ κοινωσίᾳ, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ὁποίας ἔθετο αὐτὸ διὰ ῥητῆς τοῦ Καταστατικοῦ διατάξεως. Δέον δὲ πάντες νὰ ἐννοήσωμεν, ὅτι ἡ τελικὴ τῆς δίκης ταύτης ἐκβασίς οὐ μικρὸν θέλει ἐπηρεάσῃ τὴν τύχην τῆς ὑπὸ τοῦ μεταστάντος εὐεργέτου ἐγκαταλειφθείσης κολοσσιαίας περιουσίας, καθ' ὅσον ἡ διένεξις περιστρέφεται περὶ τοῦ τίς θέλει διαχειρίζεσθαι τὴν περιουσίαν ταύτην, ὁ Ν. Καβούρ, ἢ οἱ κατὰ τὸ Καταστατικὸν τοῦ ἰδρύματος διοικοῦντες αὐτό; Τὸ ζήτημα δὲ τοῦτο λαμβάνει ἐτι μείζονας διαστάσεις, ἐάν τις ἀναλογισθῇ, ὅτι διατάξεις τῆς τοῦ διαθέτου, ἐφ' ἧς ὁ κ. Καβούρ στηρίζει τὰς ἀξιώσεις αὐτοῦ, κηρύττει αὐτὸν ἀπολύτως ἐλεύθερον καὶ ἀνεξέλεγκτον, οὐδεὶς δὲ δικαιούται

νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ εὐθύνην τῶν πράξεων του. Καὶ ἐκ πρώτης μὲν ἐπόψεως τὸ ζήτημα φαίνεται ἀπλῶν καὶ εὐχερῶς λυόμενον, ὅτι δηλ. δεόν νὰ ἐκτελεσθῇ καθ' ὀλοκληρίαν ἡ θέλησις τοῦ διαθέτου, οὐδενὸς δικαιουμένου νὰ παρακωλύσῃ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, προκειμένου περὶ ἀλλοτρίας περιουσίας, ἧς ὁ κύριος ἦτο ἐλεύθερος νὰ ἐμπιστευθῇ αὐτὴν εἰς οἰουδήποτε τὰς χεῖρας ἤθελεν ἐγκρίνη. Ἄλλ' ὅμως λαμβάνων τις ὑπ' ὄψιν, ὅτι αὐτὴ αὐτὴ ἡ διάταξις, ἢ τὸν κ. Καβούρ τοσαύτη ἐξουσία περιβαλοῦσα, ἐπικυροῖ καθ' ὀλοκληρίαν τὴν διαθήκην, διὰ δὲ τῆς διαθήκης ταύτης ἐπιτάσσεται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὀρφανοτροφείου ὅπερ καὶ ἐκτελεστῆς αὐτῆς ὀνομάζεται, νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς κληρονομίας, περιέρχεται εἰς ἀπορίαν, ἀδυνατῶν νὰ συμβιβάσῃ ἀμφοτέρας τὰς παραγγελίας ταύτας τοῦ διαθέτου, τὰς, ὡς εἴρηται, ἐν αὐτῇ τῇ ἰδίᾳ διατάξει περιλαμβανομένας, καὶ ἀλλήλας ἀποκλειούσας. Ἀληθῶς, ἐν μόνον ἐκ τῶν δύο εἶναι δυνατόν νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ὁ Καβούρ νὰ μὲν ἄπόλυτος κύριος τῆς κληρονομίας, καὶ τότε ἡ περὶ ἐπικυρώσεως τῆς διαθήκης διάταξις μένει μετέωρος καὶ γράμμα νεκρὸν. ἢ νὰ παραδοθῇ ἡ ἐπιχειρήσις εἰς τὸ Διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ἀφαιρουμένης τῆς ἐξουσίας ταύτης ἀπὸ τὸν Καβούρ, καὶ τότε ἡ περὶ αὐτοῦ διάταξις τοῦ διαθέτου ματαιοῦται, ἀπολύτως δὲ ἀδύνατον εἶναι νὰ συνυπάρξωσιν ἀμφοτέρα, ἤτοι ἡ ἀπόλυτος καὶ ἀνεύθυνος ἐξουσία τοῦ Καβούρ καὶ ἡ ἀποκλειστικὴ ἐξουσία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Πᾶς συμβιβασμὸς τῶν ἀντιμαχομένων τούτων διατάξεων περικόπτει ἀναγκαιῶς τὴν θέλησιν τοῦ διαθέτου καὶ προὔταθῃ μὲν τῷ Καβούρ, ὡς ὁ ἴδιος ἐν τινι φυλλαδίῳ παρ' αὐτοῦ δημοσιευθέντι ὁμολογεῖ, νὰ μετάσχη καὶ αὐτὸς τῆς διοικήσεως τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ἀλλὰ τὴν πρότασιν ταύτην ἀπέκρουσε, σεβόμενος, ὡς λέγει, τὴν διάταξιν τοῦ διαθέτου, καὶ ἔχων ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ψῆφος αὐτοῦ θὰ κατεπνίγετο ὑπὸ τὸ βᾶρος τῶν ψήφων

τῶν ἄλλων πέντε μελῶν τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου. Ἦθελε τὴν ἐξουσίαν τῆς διαχειρίσεως νὰ διατηρήσῃ ἀπαραιμείωτον, ὡς ἀνετέθη αὐτῷ ὑπὸ τοῦ διαθέτου, οὐδὲ συνήγει νὰ μερισθῇ αὐτὴν μετ' ἄλλων, οἱ ἄλλοι δὲ οὗτοι, σεβόμενοι ἐπίσης αὐτὴν ταύτην τὴν διάταξιν τοῦ διαθέτου, δι' ἧς ἐπεκυροῦτο συγχρόνως ἡ διαθήκη, ἡ τὴν π λ ῆ ρ ῆ ἐ φ α ρ μ ο γ ῆ ν τοῦ Κ α τ α σ τ α τ ι κ οῦ τοῦ Ἰ δ ρ ῦ μ α τ ο ς ἐ π ι β ἄ λ λ ο υ σ α α ὑ τ ο ῖ ς, οὐδόλως συνήγουν νὰ παραιτηθῶσι τῆς ἐξουσίας τῆς διαχειρίσεως, τῆς ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ ἀνατιθεμένης εἰς αὐτοὺς, καὶ νὰ καταλίπωσιν αὐτὴν εἰς τὸν ἀνεύθυνον Καβούρ· συγκατένευον μόνον νὰ συμπαραλάβωσιν αὐτὸν συνδιοικητὴν καὶ συνδιαχειριστὴν τοῦ Ὀρφανοτροφείου καὶ τῆς εἰς αὐτὸ περιελθούσης κληρονομίας, ὅπερ ὁ Καβούρ ὠνόμασεν ἀσέβειαν πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ θανόντος. Ἐκ τούτου ἡ ἔρις καὶ ἡ ἐν τῷ δημοσιογραφούντι τύπῳ ὑβριστικὴ κατὰ τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου ἐπιθεσις καὶ τέλος ἡ δίχη, ἐφ' ἧς τὸ μὲν Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν ἀπεφάνητο ὑπὲρ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ κατὰ τοῦ Καβούρ, ἀνίσχυρον καὶ ἀνεκτέλεστον κηρῦξαν τὴν περὶ διαχειρίσεως αὐτοῦ διάταξιν τοῦ διαθέτου, τὸ δὲ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν, τάναντία ἀποφηνάμενον, ἀποδίδει πᾶσαν ἐξουσίαν διαχειρίσεως τῷ Καβούρ, ἰσχυρὰν μὲν καὶ εὐχερῶς ἐκτελουμένην θεωρήσαν τὴν περὶ ἐξουσίας τοῦ Καβούρ διάταξιν τοῦ διαθέτου, τροποποιητέους δὲ κατὰ ταῦτα τοὺς ὀρισμοὺς τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ὀρφανοτροφείου, τοῦ ὑπὸ τοῦ ἰδίου διαθέτου συνταχθέντος καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐγκυκλιζόμενον κατὰ τὴν σχετικὴν τοῦ Βασιλ. διατάγματος, τοῦ ἐπιτρέψαντος τὴν ἰδρυσιν τοῦ Ὀρφανοτροφείου, διατάξιν.

Ὁμολογοῦμεν τὴν ἀδυναμίαν ἡμῶν νὰ κρίνωμεν ἀσφαλῶς περὶ τοῦ τίς τῶν δύο τούτων ἀποφάσεων εἶναι ἡ ὀρθότερα καὶ συμφωνότερα πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, ἀναμένομεν δὲ τὴν περὶ τούτου κρίσιν τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐτέθη τὸ ζήτημα κατ' αἰτήσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἄλλ' οὐχ ἦττον φρονοῦμεν ὅτι εὐρισκόμεθα ἐν τῇ ἀληθείᾳ, ἰσχυρίζόμενοι, ὅτι τὸ συμφέρον τῆς κοινωνίας ἐν γένει καὶ τοῦ Ὀρφανοτροφείου ἰδίᾳ ἀσφαλίζεται μᾶλλον διὰ τῆς ὑπευθύνου διαχειρίσεως τοῦ πενταμελοῦς Διοικητικοῦ συμβουλίου, ἢ διὰ τῆς ἀνευθύνου ἐξουσίας τοῦ κ. Καβούρ, καὶ ὅτι κηδόμενος οὗτος τῆς ἰδίας αὐτοῦ ὑπολήψεως ἔδει νὰ μὴ ἀποκρούσῃ τὴν γενομένην αὐτῷ πρότασιν ἵνα συμμετάσχῃ τῆς διοικήσεως τοῦ τε Ὀρφανοτροφείου καὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ. Ἡ ἀξίωσις αὐτοῦ νὰ διαχειρίζεται ἀποκλειστικῶς κολοσσιαίαν περιουσίαν τρομάζει ἡμᾶς, ἔχοντας ὑπ' ὄψιν τὴν φράσιν τοῦ ἐπιδίκου Κωδικέλλου αὐδεμίαν πρᾶ-

ξιν (τοῦ Καβούρ) καὶ ἐνέργειαν γενομένην καὶ γενησομένην πρὸ ἢ μετὰ τὸν θάνατόν μου δικαιούται τις ν' ἀμφισβητήσῃ» ὡς καὶ τὴν ἑτέραν φράσιν τὴν οὕτως ἔχουσαν «οὐχ ἦττον ὁμως οὗτος (ὁ Καβούρ) ὑπὸ οὐδεμιᾶς διατάξεως τοῦ Καταστατικοῦ δεσμεύεται καὶ μετὰ τὸν θάνατόν μου, ἀλλὰ θὰ ἐνεργῇ ἐλευθέρως πᾶν ὅ,τι ἐγκρίνει κτλ.» Τοσαύτη καὶ τοιαύτη ἐξουσία ἰσοδυναμεῖ τῇ ἀληθείᾳ πρὸς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀπολύτου καὶ μόνου κληρονόμου, καὶ ἐπομένως προτιμότερον ἤθελεν εἶσθαι νὰ ὠρίζεν ὁ διαθέτης, ὅτι ἐγκαθίστῃ γενικὸν καὶ μόνον κληρονόμον αὐτοῦ τὸν κ. Καβούρ. Ἡ διάταξις αὕτη ἤθελεν ἔχῃ τοῦλάχιστον τὸ πλεονέκτημα τῆς σαφηνείας καὶ δὲν θὰ ἐδίδετο χώρα εἰς ὑβριστικὰς ἐπιθέσεις κατὰ τῶν ἀνωτάτων ἀρχῶν τοῦ ἡμετέρου νομοῦ, αἵτινες ἐτάχθησαν ὑπὸ τοῦ διαθέτου ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης καὶ διοικηταὶ τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ὅπερ ἠδύοκῃσε νὰ ἰδρῦσῃ καὶ ἐγκαταστήσῃ κληρονόμον του. Οὔτε ἔριδες καὶ ὑβρεις, οὔτε δίκαι ἤθελον γενηθῆ, ὁ δὲ κ. Καβούρ θὰ ἀπήλαυεν ἀνέτως τῆς περιουσίας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἄδικον ἐπιρρίπτουσι μομφὴν κατὰ τοῦ ἀξιοτίμου Νομάρχου Κυκλάδων οἱ ἐκ Σύρου διατριβογράφοι, διότι δὲν ἐτηλεγράφησεν εἰς τὴν Κυβερνήσιν τὰ παρὰ τοῦ Δήμου αὐτῶν ἐψηφισμένα περὶ τῆς γενομένης ἐν Σύρῳ ἐκδηλώσεως, ἀμα τῇ εἰδήσει τῶν εὐαγγελίων περὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν Ἑλληνικῶν ὀρίων. Ὅτι ἐν τῷ Δήμῳ Σύρου ἐγένοντο διαδηλώσεις καὶ φωταψαίαι καὶ πυροβολήματα ἐπὶ τῇ Ἑθνικῇ ταύτῃ χαρᾷ, καὶ αὗται λίαν ἐπιδεικτικαί, τοῦτο οὐδεὶς ἠδύνατο ἢ δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ· ὅτι ὁμως ὄλα αὐτὰ ἐγένοντο συμπράττοντος καὶ συνευδοκοῦντος εἰς ταῦτα καὶ τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦτο ἅπαντες ἠγνόουν μέχρι τῆς 7 Ἰουλίου, καὶ δὴ καὶ αὐτὸς ὁ κ. Νομάρχης, εἰς τὸν ὠρεῖλε νὰ καταστήσῃ γνωστὰ τὰ παρὰ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου τοῦ ἐψηφισμένα ὁ κ. Δήμαρχος τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ οὐχὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἑορτῆς. Δὲν ἠδύνατο ἄρα ὁ κ. Νομάρχης νὰ τηλεγραφήσῃ τῇ Κυβερνήσει οὐδὲν ἐπίσημον γεγονός· περὶ τοῦ Δήμου Συρίων, ἀφοῦ δὲν τῷ ἀνεκοινώθη τοῦτο. Φρονοῦμεν λοιπὸν ὅτι διὰ τὴν ἔλλειψιν ταύτην οἱ διατριβογράφοι ἐπρεπε καὶ πρέπει νὰ μέμφωνται τοῦ Δημάρχου τῶν καὶ οὐχὶ τοῦ κ. Νομάρχου, ὅστις ἐξεπλήρωσε τὸ καθήκον του εὐθὺς· ὡς ὁ Δήμαρχος Συρίων τῷ ἐκαινοποίησε τὰς ἐπιστάσεις ἐνεργείας του. Ἀστεία δὲ καὶ οὐδὲν ἄλλο ἐχαρακτήρισθη καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν συνετῶν Συρίων ἢ ὑπόκρουσις τῶν διατριβογράφων, ἢ ἀποδιδούσα τῷ κ. Νομάρχῃ καὶ φανατισμοῦ ιδιότητις. Οἱ γράφοντες ἀναμφιβόλως ἀγνοοῦσι τὸν χαρακτῆρα τοῦ κ. Τοιτσάρα καὶ οὕτως ἐγράψαν ταῦτα περὶ αὐτοῦ.

— Μετ' εὐχαριστήσεως παρετηρήσαμεν ὅτι καὶ δύο ἑτεροὶ ἐγκριτοὶ συνάδελφοι ἢ τῶν «Νέων» καὶ ἢ τῆς «Ἀναγεννήσεως», συνεμερίσθησαν τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα πρὸς διαφώτισιν τῆς κοινῆς γνώμης καὶ ἰδίως τῆς ἐκτὸς τῆς πόλεως ἡμῶν, περὶ τῆς ὑφισταμένης δικαστικῆς ἐρίδος μεταξὺ τοῦ κ. Ν. Καβούρ καὶ τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ διοικοῦντος νῦν τὴν περιουσίαν τοῦ ἀειμνήστου Μπαμπαγιώτου, οὗ κληρονόμος εἶνε τὸ φιλανθρωπικὸν ἴδρυμα τοῦ ὀρφανοτροφείου

των θηλέων. Ἰκέينو δὲ τὸ ὁποῖον παρατηρήθη παρὰ πολλῶν ἰδίως, εἶνε ὅτι ὁ τύπος τῆς πόλεως ἡμῶν, ὁ σιγῶν μέγρι τούτου καὶ μὴ θέλων νὰ ἀναμιχθῆ εἰς τὴν ἐριδα ταύτην, ἵνα μὴ χαρακτηρισθῆ ὅτι ζητεῖ νὰ προκαταλάβῃ τὰς συνειδήσεις τῶν δικαστῶν, ἥδη, ὅτε μία ἀπόφασις τῶν Ἑβρετῶν ἐξεδόθη, ἀποφαινομένη ὅτι ὁ κ. Καβούρ δύναται νὰ διαχειρίζεται ἀπικταν τὴν περιουσίαν τοῦ μακαρίτου Μπαμπαγιώτου ἀνεξελέγκτως καὶ ἀνευθύνως, ἔρχεται νὰ διαμφισβητήσῃ αὐτῷ τὸ δικαίωμα τοῦτο, οὐχὶ φθονῶν ἢ καταδιώκων αὐτὸν, ἀλλὰ διερμηνεύων τὸ αἰσθημα ὀλοκλήρου τῆς πόλεως, ἣτις οὐδέποτε δύναται νὰ παραδεχθῆ ὅτι ἡ περιουσία τοῦ μακαρίτου Μπαμπαγιώτου καὶ τὸ κληρονομοῦν αὐτὴν Ὀρσανοτροφεῖον, θὰ διοικηθῶσι καλλίτερα καὶ δικαιοτέρα παρ' ἐνὸς καὶ μόνου, καὶ τούτου ἀνευθύνου καὶ ἀπολύτου κυρίου ὄντος νὰ πράττῃ ὅ,τι θέλει, παρὰ ὑπὸ τῶν προισταμένων τῶν ἐπιτοπιῶν ἀρχῶν, καὶ τοῦ διευθύνοντος τὸ κατὰσθημα τῆς Ἰθνηκῆς Τραπεζῆς, ἀπάντων ὑπευθύνων διὰ πᾶσαν πρᾶξιν αὐτῶν ὄντων καὶ ὑπολόγων διὰ πᾶσαν κατάχρησιν. Ἐπιζῶμεν ὅτι τὸν καλὸν τοῦτον ἀγῶνα θὰ ὑποστηρίξωσι δεόντως αἱ συνάδελφοι αὐταί, καὶ ὅτι θὰ συμμερισθῶσιν αὐτὸν καὶ πᾶσαι αἱ ἄλλαι, ὅσαι συναισθῶνται πόσον ἐπιζήμιος καὶ ἐπιβλαβῆς διὰ τὸ ἴδρυμα τοῦτο καὶ τὸν τόπον ἐν γενεῇ θέλει ἀποβῆ ἢ πραγματοποιήσῃ τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως τῶν Ἑβρετῶν, ἐὰν μὴ διαρωτίσωμεν ἐγκαίρως περὶ πάντων τούτων δικαστὰς τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἐγένετο ἡ ἄναίρεσις κατὰ τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως, οὐχὶ προκαταλαμβάνοντες τὴν κρίσιν αὐτῶν ἢ τὴν συνειδήσιν ἐπηρεάζοντες, ἀλλ' ἀπλῶς ἐκτιθέντες τὴν ἀλήθειαν, ὅπως μὴ ἐν ἀγνοίᾳ διατελοῦντες τῶν συμβαινόντων, ἢ καὶ μόνον γινώσκοντες τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Καβούρ δημοσιευθέντα, ὑπολάβωσι πράγματι ἀληθῆ τὰ ὑπ' αὐτοῦ περὶ τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου γεγραμμένα, ὡς συγκεκμημένον ἐξ ἀνθρώπων ἰδιοτελῶν, τὴν διασπάθησιν τῆς περιουσίας Μπαμπαγιώτου ἐπιδιωκόντων.

— Ἀνακείμενον τὴν ἀπάντησιν τῶν ἀξιολίμων συναδέλφων καὶ συντακτῶν τῆς «Ἀνατολῆς» πρὸς τὸν ἐξ Ἀθηνῶν ἀνταποκριτὴν τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος, οὗ τὰς κρίσεις εἶδομεν δημοσιευομένας ἐν τινι ἀλληλογραφίᾳ, καταχωρισθείσῃ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 φύλλον τῆς «Ἀνατολῆς» τόσῳ μᾶλλον, ὅσω ὁ ἐπιστέλλων μετὰ πολλὰς καὶ διαφόρους περιπλανήσεις ἀπὸ τῶν Μκεδονικῶν χρόνων μέχρι σήμερον, πειράται νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ἡ Ῥωσσία διάκειται ἐχθρικῶς τοῖς Ἑλλησιν, ἐκ πολλῶν ἄλλων τεκμηρίων τοῦτο συνάγων καὶ δὴ ἐκ τοῦ ὅτι ἐμμένει τηροῦσα τὸ Ἰουλιανὸν καὶ οὐχὶ τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον. Συμπεραίνει δὲ προτρέπων τοὺς συντάκτας τῆς «Ἀνατολῆς» νὰ τίθωνται τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν ἐφημερίδα των χρονολογίαν σύμφωνον μετὰ τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον. Βεβαίως δὲ ἀμφισβητοῦμεν τὴν ὀρθότητα τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ χρόνου κατὰ τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο, ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι, πλὴν ἄλλα πολλῶ σπουδαιότερα ἔχει νῦν νὰ ἐπιτελέσῃ ἡ Ἑλληνικὴ δημοσιογραφία, καταλείπουσα τὰς περὶ ἡμερολογίων ἀκριβολογίας εἰς αἰσιωτέρους καιροὺς, νὰ μὴ θίγῃ δὲ παντάπασι φιλοτιμίας ἢ νὰ ἐξάπτῃ τὰς ἀντιζηλίους καὶ ἐχθρότητας μεταξὺ Βουλγάρων καὶ Ἑλλήνων, ἢ μεταξὺ τούτων καὶ τῶν Ῥώσων, διότι ἐν τῷ παρόντι τοῦλάχιστον ὁ Ἑλληνισμὸς οὐδεμίαν παιεῖται διάκρισιν οὐδὲ νὰ ποιῆται τοιαύτην εἶνε δίκαιον, τόσῳ μᾶλλον, ὅσω ἡ δύναμις αὐτῆ μετὰ τῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων λίαν προφρόνως καὶ φιλελληνικώτατα ἐδίκασαν ἀναμέσον Ἑλλήνων καὶ Τούρκων, καὶ ἐξέδωκαν τὴν ἐτυμηγορίαν αὐτῶν ὑπὲρ τῶν δικαιῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐμμένουσαι εἰς τὰ ἀποφασισθέντα καὶ θεωροῦσαι ταῦτα πάσης τροποποιήσεως ἀνεπίδεκτα, πιθανῶς δὲ καὶ διὰ τοῦ τύπου ἐκτελέσιμα.

— Ὁ ἐνταῦθα ἰδρυμένος Σύλλογος τῶν Ἀνδρίων, εἰς διὰ τοῦ προλαβόντος φύλλου τῆς «Πανόπης» συνεστήσαμεν τοὺς ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν προσφυγόντας Ὀθωμανοὺς, ὅπως περιθάλλῃ αὐτοὺς καὶ δώσῃ εἰς τούτους ἐργασίαν, ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Ἀστυνομίας τούτου, καὶ νὰ τοὺς ἀπασχολήσῃ εἰς τὰς οἰκοδομητικὰς ἐργασίας τῶν μελῶν του. Μνησθόμενον δὲ ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐργάζονται μετὰ πολλῆς προθυμίας καὶ δεξιότητος, αἰσθανόμενοι χαρὰν ἀνεκράστον, διότι, εὐρισκόμενοι ἐντὸς κοινωνίας, ἢν ἐθεώρουν ἐχθρὰν καὶ ἐτοιμὴν νὰ πράξῃ κατ' αὐτῶν ὅ,τι οἱ ὀμόφυλοι αὐτῶν πράττουσι κατὰ χριστιανῶν, βλέπουσιν ἀπεναντίας ὅτι οἱ Ἕλληνες καὶ τροφὴν, καὶ ἐνδύματα, καὶ προστασίαν, καὶ ἐργασίαν παρέχουσιν αὐτοῖς καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ, ὅσα ἡ ἐλευθερία καὶ ὁ πολιτισμὸς παρέχονται τοῖς πᾶσιν, ἀνευ διακρίσεως θρησκείματος καὶ ἀνευ μνησικακίας τῆς ἐλαχίστης. Ἐξαιρόντες τὰ φιλόθρονα αἰσθήματα τῶν συμπολιτῶν μας πρὸς τοὺς πρόσφυγας τούτους καὶ ἰδίως ἐπαίνουντες τὸν Σύλλογον τῶν Ἀνδρίων διότι ἐξεῦρεν αὐτοῖς τὰ μέσα τοῦ ζῆν ἀνέτως καὶ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, παρακινούμενον πάντας τοὺς ἐργασίους τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ἐργῶν, νὰ παρέχῃσι τούτοις ἐργασίαν, βέβαιον ὅτι γίνονται ἀφορμὴ πολλῆς καὶ μεγάλης διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνισμὸν τιμῆς, διδάσκοντες τοὺς Ὀθωμανοὺς, τοὺς τόσῳ ἐχθρικῶς διακεκμημένους ἡμῖν, ὅτι ἀδικοῦσι τὰ μέγιστα τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, θεωροῦντες αὐτὸν ὡς τινα τύραννον ἢ φανατικὸν διώκτην ἐὰν ποτε ἢ φορὰ τῶν πραγμάτων ἤθελεν ἦε τοιαύτη, ὥστε ἀπὸ κρτυόντων καὶ ἀρχόντων χώρας τινὸς, νὰ γείνωσιν ἀρχόμενοι καὶ ὑπείκοντες οὐχὶ τυράννοι, ἢ αὐθαιρέτοις ἀρχουσιν, ἀλλὰ εἰς ἕνα καὶ μόνον δικαιοτάτον ἀρχοντα, τὸν Νόμον, ὅστις καὶ ἀρχοντας καὶ ἀρχομένους ἐν ἰσῆ μοίρᾳ τίθεται.

— Τῆς ὑλικῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ταμείου τοῦ ἐπιμελούμενος ὁ σύλλογος τῶν Ἀνδρίων, μετέσχε τοῦ δημοτικοῦ δανείου τῶν 8 ταῖς 0/0 διὰ μετοχῶν δέκα. Ἡ πρᾶξις αὕτη δὲν χρῆζει ἐπαίνων.

— Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἠτήσατο παρὰ τῆς γαλλικῆς τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀποστολὴν εἰδήμονος ἀνδρός, ὅστις θέλει ἀσχοληθῆ εἰς μελέτην τῶν κατὰ τοὺς σιδηροδρόμους, καθόσον πρέπει νὰ γνωσθῇ ἀκριβῶς ἢ κατὰ χιλιόμετρα διαπάνη καὶ νὰ ὀρισθῆ καταλλήλως ἡ διεύθυνσις ἐκάστης σιδηροδρομικῆς γραμμῆς.

— Αἱ τουρκικαὶ ἐφημερίδες τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐξακολουθοῦσι νὰ γράφωσιν ἄρθρα περὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς συνδιασκέψεως καὶ τῶν συνεπειῶν τῆς. Οὕτως ἡ «Βικητ» ἐπαναλαμβάνει πάλιν, ὅτι οὐδὲν δικαίωμα ἔχει ἡ Εὐρώπη νὰ ἀποσπάσῃ χώραν ἀπὸ τῆς Τουρκίας, οὐδὲ νὰ πολεμήσῃ δύναται ἕνεκα τοιοῦτου ζητήματος, διότι τότε καταπατεῖ τὰ δίκαια τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους καὶ καταστρέφει τὴν ὑπόληψιν αὐτοῦ. Ἐὰν ὅμως ἡ Εὐρώπη ἐπιμείνῃ, προσθέτει ἄλλη ἐφημερίς ἡ «Χακικάτ», τότε ἡ Τουρκία δὲν θὰ ἀνεχθῆ τοιαύτην κηλίδωσιν τῆς δόξης καὶ ὑπολήψεώς της.

— Ὁ Βαδικτῶν εἶπεν· «Ἄ: ἀφίσωμεν τοὺς Ἕλληνας νὰ λάβωσι τὸ βράπτισμα τοῦ πυρός καὶ ν' ἀποδείξωσιν ἐὰν ἦναι ἄξιοι ν' ἀποτελέσωσιν ἔθνος, καὶ νὰ τύχωσι τῆς ὑποστηρίξεως τῆς Εὐρώπης».

— Κατὰ τὸν ἀξιόπιστον ἀνταποκριτὴν τῆς «Ἐρημ. τῆς Κολωνίας», οἱ περὶ τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν κηρύττουσιν ὅτι ἡ Ἀγγλία, ἐν ἀνάγκῃ καὶ μόνῃ, θὰ παράτῃ ἐνεργὸν ἀρωγὴν τῇ Ἑλλάδι. Ἐν γενεῇ ἡ φιλοδοξία τοῦ Γλάδστοντος εἶναι νὰ λύσῃ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα· δὲν ἀποκρίπτει δὲ, συνδιαλεγόμενος μετὰ τῶν οἰκείων, ὅτι δὲν θὰ ἡσυχάσῃ, ἐὰν μὴ ἀποπέμψῃ τὸν ἀκατανόμαστον

Τουρκων τῆς Εὐρώπης. Ὡς πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ἰδίως ζήτημα ἡ ἀγγλικὴ πολιτικὴ διέπεται μᾶλλον ὑπὸ τοῦ Δίπλω, ἢ ὑπὸ τοῦ Γράμβιλλ.

— Ὁ λόρδος Κάμπελ, υἱὸς τοῦ δουκὸς Ἀργύλ καὶ στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγγλικῆς πρεσβείας, διετάχθη τηλεγραφικῶς ὑπὸ τοῦ Γράμβιλλ ν' ἀπέλθῃ εἰς Ἀθήνας, ὅπως ἐξαιρεθῶσιν ὅποια εἶναι πρῶτα στρατιωτικῶς ἢ κατὰστασις τῆς Ἑλλάδος.

— Ἡ Πύλη ἔλαβε παρὰ τῶν πρεσβευτῶν τῆς ἐκθέσεις ἀγγελοῦσας ὅτι, ἐὰν ἀπαντήσῃ ἀρνητικῶς ἢ ἀναβλητικῶς εἰς τὴν κοινὴν διακοίνωσιν, αἱ δυνάμεις θ' ἀπευθύνωσιν αὐτῇ κοινὸν τελεσίγραφον.

— Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, διατρίψας ἐν Παρισίοις δύο ἡμέρας, ἔσχε μακρὰς συνδιασκέψεις πρὸς τοὺς κ. κ. Φρεϋσσινὲ καὶ Γαρβέτταν· οἱ ὑπασπισταὶ Κολοκοτρώνης καὶ Χατζῆ Πέτρος, ἐδέξαντο τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς εἰς τὸ προαύλιον τοῦ ξενοδοχείου καὶ ὠδήγησαν αὐτὸν πρὸς τὸν Βασιλέα, παρ' ᾧ ἔμεινεν ὁ Γαρβέττας περὶ τὴν μίαν ὥραν. Πρὸς τὴν Α. Μ. ἐδόθησαν θετικαὶ διαβεβαιώσεις ὅτι ἡ Γαλλία θὰ ἐμμεῖνῃ μέχρι κεραίας πιστῆ εἰς τὸ ἀρχικὸν αὐτῆς πρόγραμμα, θὰ πράξῃ δὲ ὅ,τι εἶναι δυνατόν πρὸς ταχίστην τοῦ ζητήματος λύσιν. Ὁ Φρεϋσσινὲ καὶ Γαρβέττας εἶπον διαρρήδην εἰς τὴν Α. Μ. ὅτι ἡ τιμὴ καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς Γαλλίας, ὡς μεγάλῃς δυνάμεως, ἐνέχονται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα.

TRANSATLANTIC FIRE INSURANCE COMPANY OF HAMBURG.

Κεφάλαιον 70,000,000 Μάρκων
τούτέστι

Τριῶν καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλ.
συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀντασφαλειῶν.

Οἱ ὑποφαινόμενοι εἰδοποιούμεν τοὺς Κυρίους κτηματίας καὶ ἐμπόρους τῆς πόλεως ταύτης, ὅτι :

Ἀνατέθη εἰς ἡμᾶς τὸ πρακτορεῖον τῆς ἐν Ἀμβούργῳ τῆς Γερμανίας «**ΥΠΕΡΑΤΛΑΝΤΙΚΗΣ ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ**», καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου ε. ε. ἐδέχθημεν καὶ δεχόμεθα Ἀσφαλείας κατὰ τῶν κινδύνων τοῦ πυρὸς ἐπὶ οἰκοδομῶν καὶ ἐμπορευμάτων μὲ τὰ σύνηθη δικαιώματα τῶν λοιπῶν Πυρασφαλειῶν.

Ἡ Ἑταιρία αὕτη ἱκανοποιεῖ ἀκριβῶς καὶ προθύμως δι' ἡμῶν πᾶσαν κατ' αὐτῆς ἀπαίτησιν.

Ἡ Ἑταιρία αὕτη δέχεται τὴν διακανόνισιν τῶν διαφορῶν (ἐὰν ἐγερθῶσι τοιαῦται μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων) διὰ διαιτητῶν ἐκλεχθησομένων παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ ἀσφαλισθέντος.

Περαιτέρω πληροφορίαι δίδονται ἐν τῷ ἡμετέρῳ γραφεῖῳ Σύρος τὴν 30 Ἰανουαρίου 1880.

Οἱ Πράκτορες
C. KLUBE & Co.

Ἡ κατὰ τὸ Πανσίλυπον εὐρυχωροτάτη **ΟΙΚΙΑ** μετὰ τοῦ **ΚΗΠΟΥ** τῶν κληρονόμων Ματθαίου Μπαρραμπίνου, ἐνθα ἦτο τῶς τὸ Γαλλικὸν Προξενεῖον **ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ** ἀπὸ τὴν 11/23 Ἰουλίου ε. ε. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνοικιάσωσιν αὐτὴν ἄς διευθυνθῶσιν εἰς τὸν κ. Ἀντ. Καρβώνην. Παρὰ τοῦ ἰδίου ἐνοικιάζονται καὶ τρεῖς ἐξοχικαὶ οἰκίαι, κείμεναι εἰς θέσιν Ποσειδωνίας (Δελλαγράτσια) πλησίον τῆς θαλάσσης.

Κ Α Η Σ Ι Σ

Ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἐρμουπόλεως,

Ἐμμ. Πρασσακάκη, Ζεννοῦς χήρας Α. Πρασσακάκη, ὡς φυσικῆς ἐπιτρόπου τῶν δύο ἀνηλικίων αὐτῆς τέκνων Νικολάου καὶ Εὐστρατίου Α. Πρασσακάκη, Αἰκατερίνης Α. Πρασσακάκη καὶ Ζεννοῦς Α. Πρασσακάκη, κατοίκων Ἐρμουπόλεως, διαμενόντων ἐν Μασσαλίᾳ.

Κ α τ ᾶ

Σταυρούλας καὶ Γαρουφαλῆς Γεωρ. Ἀλληλούϊα, κατοίκων Ἐρμουπόλεως, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς.

Ἐκ κληρονομίας τοῦ ἀποβιώσαντος ἐν ἔτει 1869 πατρὸς τοῦ πρώτου ἡμῶν καὶ ἐκ πατρὸς πάππου τῶν λοιπῶν Νικολ. Πρασσακάκη ἔχομεν ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου εἰς τὴν ὁδὸν Ἀγορᾶς γήπεδον συνορευόμενον πρὸς βορρᾶν μὲν μετ' ὁδὸν, πρὸς ἀνατολὰς δὲ μετ' κτῆμα τῶν κληρονόμων Μ. Μπαρραμπίνου, πρὸς δυσμὰς μετ' Νικόλαον Γ. Πύργον, καὶ τέλος πρὸς μεσημβρίαν μετ' Περίδην, καὶ κληρονόμους Ἀδελφοὺς Φύγα, περιελθόντες εἰς τὸν πατέρα καὶ πάππον μας δι' ἀγορᾶς ἀπὸ τῶν πρώην ἰδιοκτητῶν Διον. Ὀρφανόν, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1756 τοῦ ἔτους 1845 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐρμουπόλεως Μιχ. Ἰωαννοπούλου βεβαρημένον μετ' δικαίωμα ἐπιφανείας, ἀντὶ τῆς ὁποίας ὡς ἰδιοκτητῆς λαμβάνομεν ἐδαφικὸν κανόνα δραχ. 204.80 κατ' ἔτος.

Ἡ ἐπιφάνεια ἀνήκει εἰς τὴν παρὰ τῶν ἀντιδίκων καὶ τῶν ἀδελφῶν οὐτῆς Συμεῶνος καὶ Μαρίας κληρονομηθεῖσαν μητέρα τῶν Ἑλένης Γ. Ἀλληλούϊα, ἀλλὰ τὰ εἰς τοὺς δύο τελευταίους ἀνήκοντα δύο ἐξ ἀδιαίρετου μερίδια λόγῳ χρέους αὐτῶν κατασχεθέντα καὶ ἐκποιηθέντα ἡγορήθησαν παρὰ τοῦ Ἀναστασίου Στρατηγάκη ὡς ἡ ὑπ' ἀριθ. 49 ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1874 περίληψις κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐρμουπόλεως Μ. Πραντοῦνα. Οὕτως ὀφείλει ἡμῖν τὸν ἡμῖς ἐδαφικὸν κανόνα ὁ Ἀναστ. Στρατηγάκης, τὸν δὲ ἕτερον ἡμῖς ἦτοι ἀνά ἐν τέταρτον οἱ δύο ἀντιδικοί τῷ ὄντι δὲ ἐπληρώθημεν αὐτὸν μέχρι τῆς 15 Ἀπριλίου 1873 ἔκτοτε καθυστερουσῶν τῶν ἀντιδίκων τῆς καταβολῆς τῆς ἀναλογίας τῶν, ἢν ὄφειλον κατ' ἢν ἔχομεν συμφωνίαν ἀποδεικνυομένην ἐκ τοῦ μεταξὺ τῶν δικαιοπαρόχων ἡμῶν συμβολαίου ὑπ' ἀριθ. 5,206 τοῦ ἔτους 1850 τοῦ δημοσίου μνήμονος Σύρας Σ. Μαξίμου νὰ καταβάλωσι κατὰ μῆνα ἐνταῦθα.

Ἐπειδὴ πρὸς δραχ. 102 καὶ 40 κατ' ἔτος ὀφείλουσιν ἡμῖν οἱ ἀντιδικοί ἀπὸ τῆς 23 Ἀπριλίου 1873 μέχρι τῆς 23 Ἀπριλίου ε. ε. δραχ. 716 (ἦτοι ἑκατέρω ἀνά δραχ. 358.40) ἐκ τῶν ὁποίων ἀναλογουσιν αἱ μὲν ἡμῖς εἰς τὸν Ἐμμ. Πρασσακάκη, αἱ δὲ λοιπαὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ἐνάγοντας.

Ἐπειδὴ καίτοι ζητηθεῖσαι δυστροποῦν νὰ πληρώσωσι ταύτας αἱ ἐναγόμεναι

Διὰ ταῦτα :

Καὶ ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ζητήσωμεν δικαστικῶς ὅπως κηρυθῶσιν ἐκπτώτοι τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπιφανείας.

Καλοῦμεν τὰς ἀντιδίκους ἐμπροθέσωμεν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἐρμουπόλεως πρὸς συζήτησιν τῆς παρουσίας μας καὶ ἐξαίτουμέθα ἵνα ὑποχρεωθῶσι νὰ πληρώσωσιν ἡμῖν ἑκατέρω ἀνά δραχ. 358.40 ἐντόκως πρὸς 12 0/0 ἐτησίως ἀπὸ σήμερον ἕως ἐξοφλήσεως, τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ ἐπίδοτῳ ἀνά ἐν ἀντίγραφον τῆς παρουσίας εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν διὰ τὰς εἰς ἀγνώστον διαμονὴν ἀντιδίκους μας, δημοσιευθῆ δὲ καὶ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐφημερίδος «Πανόπης».

Σύρος 4 Ἀπριλίου 1880.

Ὁ πληρεξ. δικηγόρος
Κ. ΕΣΣΑΙΝ.